

עבודת השם

פירוש "יתרו"

על שור או שה אמרה התורה: 'אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד', ואתה הורג נער וזקן, טף ונשים ביום אחד? דברי הרשע השפיעו על שאול, והחליט להשאיר חלק מהבקר והצאן של העמלקים ולא להשמידם, וכן השאיר את אנג מלך עמלק. מפי הקדוש ברוך הוא ידע שמואל, שהמלך לא קיים את דבר ה'. בקול כוס מלא צער הוכיח הנביא את שאול: "הקדוש ברוך הוא התחרט על שהמליך אותך על ישראל", אמר לו והוסיף: "את דבר ה', מכיוון שלא שמעת בקולי והשארת בחיים את אנג מלך עמלק ואת צאנם ובקרים, לא רוצה בך ה' כמלך על העם, לא בנך יהיה מלך אחריך, מורעך תילקח המלוכה ותינתן לרעך השוב ממך".

כשראה שמואל את אנג מלך עמלק, הוא קרב אליו, חרבו שלופה בידו ואמר לו: "מפני שגרמה חרבך לנשים רבות להיות אלמנות, ולבנים רבים להיות יתומים, בהורגך בבני ישראל ללא רחם, כן תעשה חרבי עתה את אימך שכולה. ובעזר הניף שמואל את חרבו והרג את אנג. גופתו חתך לחלקים קטנים ונתנם למאכל בעלי החיים. אף על פי שמת אנג נשארו עמלקים בעולם, ומבני בניו של אנג העמלקי היה המן בן המרתא צורר היהודים.

"וַיֵּשֶׁב יִתְרוֹ בְּהַר מִדְיָן, חָתַן מֹשֶׁה, אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹקִים לְמֹשֶׁה..." (יתרו יחא) מה שמועה שמע יתרו ובא? רבי יהושע אומר: מלחמת עמלק שמע ובא. רבי אליעזר המודעי אומר: מתן תורה שמע ובא. רבי אליעזר אומר: קריעת ים סוף שמע ובא. (ובחים קטז)

"וַיֵּשֶׁב יִתְרוֹ בְּהַר מִדְיָן, חָתַן מֹשֶׁה, אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹקִים לְמֹשֶׁה..." (יתרו יחא) מה שמועה שמע יתרו ובא? רבי יהושע אומר: מלחמת עמלק שמע ובא. רבי אליעזר המודעי אומר: מתן תורה שמע ובא. רבי אליעזר אומר: קריעת ים סוף שמע ובא. (ובחים קטז)

כששמע המלך את צו ה' מפי שמואל, לא מצא הדבר חן בעיניו: "מדוע עלי להרוג ילדים קטנים?" חשב, "והבהמות מה חטאו?" ראה ה' לליבו ואמר לו: "אל תהי צדיק הרבה. ילדי העמלקים, מוטב ימותו וזכאים, לפני שחטאו, ואל ימותו חייבים כשיגדלו. ואת הבהמות אני מצוה להרוג מפני שהרבה עמלקים הפכו לבהמות בכשפיהם וינצלו ממות, אם לא יושמדו כל הבהמות". לקראת המלחמה בעמלק שלח המלך שליחים לבני יתרו ואמר להם לצאת ממקומם, כיון שישאל עומדים לכבוש את המקום ולהרוג את יושביו, והם זכו להינצל בזכות אביהם יתרו, שחזר בתשובה כששמע מפי משה על נס יציאת מצרים. מעשה זה החשיב לו ה' לצדקה ולא המית את בניו יחד עם העמלקים.

בעת שנלחמו ישראל בעמלק, עמד שמואל והתפלל להצלחת העם. בגבורה מלאו בני ישראל את משימתם והרגו את העמלקים. כמעט שלא נשאר זכר מהרשעים, לולא שמע המלך שאול בקול דואג האדומי שאמר לו: "איך זה אתה הורג כל כך הרבה אנשים שלא חטאו?"

ואם כן למה נהרגו המצרים בביות הים הרי ה' סיבב זאת שבני ישראל יהיו משועבדים. התשובה לכך היא שאת גודל השעבוד ה' לא סיבב הם נתנו ליהודים לסבול בצורה כל כך אכזרית עד שלא יכלו לסבול את הכאב שנאמר "והוצאתי אתכם מתחת סבלות מצרים". כי כל זמן שאפשר לסבול את הגלות לא תבוא הגאולה ומי שכבר לא יכול לסבול את הגלות סימן שאת תיקונו תיקן בגלות הזאת ולכן ה' גאל אותם.

17:01	כניסת השבת
18:01	צאת השבת
17:22	שקיעה
18:34	ה. תם
6:33	הנץ

הפטרה: "בשפת מות המלך עוזיהו"

הקב"ה ציווה על בני ישראל משימה קשה במיוחד והיא בעשירי לחודש כל משפחה תאסוף לה שנה תמים ותחכה ארבעה ימים ובי"ד לחודש ניסן תשחט אותו. כידוע השלה היה העבודה הזרה של המצרים ולא הבינו המצרים מדוע היהודים מתעסקים עם האלוקים שלהם. וזה היה מאוד מוזר להם. והנה, אחרי ארבעה ימים בי"ד בניסן שנתאספו המצרים בכעס לשאול ולדפוק בדלתות היהודים שלא יתעסקו עם אליליהם, יצאו היהודים ומילאו את מצות ה' ושחטו אותם לעיניהם. והרי זאת משימת התאבדות מצד השכל האנושי. הרי זאת מסירות נפש ואמונה פאנאטית בבורא עולם, וזה מה שרצה הקב"ה מסירות נפש ואז תבוא הגאולה. הגאולה תגיע בחדש ניסן (מזל טלה) כאיליהם של מצרים ששחטו להם את המזל. והניסיון הזה יהיה הכי גדול שאפשר לדרוש מעם ששקוע במ"ט שערי טומאה.

עם ללא אמונה גלויה ברוחנית ופתאום אחר עשרת המכות הקב"ה דרש מהם לעשות צעד כזה חריג שלמרות שסופו ידוע לטובה מהמצופה אך זאת הייתה ממש משימת התאבדות. ורצה הקב"ה לבחון אם העם באמת מאמינים בו בלבב שלם ויקימו את המצווה בפחד וברעדה. ובני ישראל גילו לתרהמתם במקום מלחמה מצד מצרים כניעה אבסולוטית שלרוע קט המצרים הזדעזעו מהמראה שאלוקים שלהם נשחט והוא איננו עוד האלוהים שהם חשבו והלכו אחריו כשה תועה. המצרים התבוננו היטב בקב"ה שנתן להם את המכות ועמו שחט להם את האלוקים ואז נוכחו לדעת שהקב"ה הוא האלוקים וביקשו מפרעה עד מתי נסבול את מכותיהם, שחרר את העם לחופשי. ופה הסתים הזעזוע העיקרי והנטרול האבסולוטי של המצרים מבני ישראל, והחלה גאולת מצרים עד שהגיעו לים.

סיפור בהגשבים "עסקי מילה" חלק ב.

קיצור: הוא היה סוחר שוורים ותיק. זה היה שוק יציב למדי, שלא הושפע כל-כך מתנודות המחירים במסחר הכללי. כשראה הסוחר כי המצב אינו משתפר אלא להפך, החליט לנסוע אל רבו ולבקש את עצתו וברכתו. ובהיותו מהמסתופפים בצילו של רבי לוי-יצחק מברדיצ'ב, **המשד:** החליט הסוחר להציע לו עסקה: "כמה היית נותן כדי שבנך יעבור את הברית ללא כל חשש?", שאל. הפונדקאי השיב כי הוא מוכן לשלם ארבע-מאות רובל כסף בעבור זה. אמר לו הסוחר כי הוא מפקיד בידו אלף רובל עירבון להצלחת הברית. אם הכול יתנהל כשורה, ישלם לו הפונדקאי ארבע-מאות רובל, ואם חלילה יקרה אסון, יפסיד הסוחר אלף רובלים. לאחר התייעצות עם היולדת הביע הפונדקאי את הסכמתם לקיום הברית, בתנאי אחד: שהמוהל יישאר בביתם ארבעה שבועות לאחר המילה, כדי לוודא שהתינוק יצא מכלל סכנה והוא בריא. הסוחר המוהל, שראה בהזדמנות שנקרתה לפניו השגחה גלויה, הסכים גם לתנאי הזה. חיש-מהר נקרא מניין יהודים לקיום הברית. במתח רב עקבו הורי התינוק אחר מעשיו של המוהל. הוא עשה את מלאכתו ביד אמונה, אך כפי שחששו ההורים, הדימום לא נעצר. לב ההורים החסירי פעימה. מתוך אמונה פשוטה לקח המוהל את העשב שקיבל מהרבי, והניחו על מקום המילה. לנגד עיניהם הנדהמות של הנוכחים פסק הדימום מיד. קריאות 'מזל טוב' רמות נשמעו בחלל החדר, ובעיני הורי התינוק נקוו דמעות אושר. כפי שהתחייב, נשאר הסוחר בפונדק. בתוך כך הגיעו לאוזניו ידיעות כי מחיר השוורים החל לעלות. הוא ראה בכך הזדמנות נאותה, ולכן פנה אל בעל-הבית וביקש לצאת לדרכו, אך בעל-הבית עמד על דעתו שהתנאי יקום כפי שסוכם. באי-ברירה נותר הסוחר לשבת בפונדק. עבר עוד שבוע ומחיר השוורים הוסיף להאמר. בתחנונים הסביר המוהל לפונדקאי את המצב, וכי אם לא ימכור מיד את השוורים הוא עלול להפסיד הון רב, אך הפונדקאי התעקש. הסוחר נאלץ להישאר בביתו ארבעה שבועות תמימים. רק בתום המועד הזה החזיר לו הפונדקאי את דמי העירבון, וישלם לו את ארבע-מאות הרובלים, כפי שהבטיח. הסוחר מיהר לנסוע אל שוק השוורים, ושם התברר לו כי בינתיים עלה המחיר עוד יותר, והוא הצליח למכור את שווריו במחיר גבוה, שלא חלם עליו. אחר הדברים האלה יצא הסוחר שוב לברדיצ'ב. הפעם בא להודות לרבי על שזיכה אותו לערוך ברית-מילה לילד יהודי, ובתוך כך גם התעשר עושר רב. הוא הניח על שולחנו של הרבי מעשר מהרווח, לטובת העניים הפוקדים את בית הצדיק. **סוף!**

פינת ההלכות "דיני דליקה בשבת"

ע"פ ילקוט יוסף
כרך ד.

ה. כל הרואה דליקה בשבת העלולה לגרום לסכנת נפשות, ואינו יודע בבירור שכבר הזעיקו את מכבי-האש, לא יחשוש לאיסור שבת, ויזדרז להזעיק את מכבי-האש בטלפון. ואף אם התברר לבסוף שמספר אנשים טילפנו כל אחד בנפרד למכבי האש, ונמצא שכמה מהם חיללו את השבת שלא לצורך פקוח נפש, אעפ"כ יש להם שכר טוב מאת ה' עבור מחשבתם הטובה.

ו. מותר להזמין מכבי אש, למרות שעל-ידי כך גורם שהללו יזעיקו את המשטרה לחקור בסיבות הדליקה, ונמצא שגורם לחילול שבת של השוטרים שלא לצורך פקוח נפש. (ילקוט יוסף שבת כרך ד עמוד שסז)

ז. אם המשטרה מבקשת ממנו פרטים על סיבות הדליקה, ורוצים לרשום את הפרטים בשבת, אסור לו להשיב להם, ואפילו אם יפסיד את כל ממונו אם לא ישיב לאנשי המשטרה, אפילו הכי לא ישיב להם, שכר נאמר: ובכל מאדך, בכל ממונך. דבכל האהבות אשר יצויר, תאהב את ה' על כולם. וכתב המלבי"ם, דה' הטוב ימלא את חסרונו בזכות שמירת השבת, ונאמר, לי הכסף ולי הזהב נאם ה' צבאות. (ילקוט יוסף שבת כרך ד עמוד שסז)

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאונו וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורמזון בן חוה	יוסף צברי בן אהרון

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.

המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית: יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.ase@gmail.com כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי לדעת,דרשו,ועוד..